

Зикри хайр

ЧУРАИ БА ЧОНУ ДИП БАРОБАРАМ

Он солжо ман дар факултати таърихи Донишгоҳи давлатии Тоҷикистон ҳамчун дотсент ба таалабагон дарс меғуфтам. Модари фарзандонам, ки аз деҳаи Варғонзин ноҳияи Китоб буд, ба он ҷо зуд-зуд мерафтаам. Ва дар яке аз чунин ташрифҳоям воҳӯйро бо Эркинака, ки мо дертар дӯсти ҷонӣ шудем, мусассар гардид.

Ман Эркин Сайдорро бори аввал 9 майи соли 1975 – дар арафаи ҷаҳони 30 солагии Галба дода будам. У баробари иштирокчиёни ҷанг, фаҳриён, роҳбарон ва фазолони ноҳияи Китоб дар толори муҳтасами ноҳияи баромад карда, аз рӯҳои токатфарсои ҷанг, азобҳои ятими, баробари қалонсолон қаланд заданиҳои худ ёдовар шуд.

Мардум вакте пас аз воҳӯйи ба ҳона баргаштанд, меғуфтанд, ки баромади Эркинҷон хеле таъсирбаш буд, чунки азобҳои овони кудакиву нафрасӣ қашидӣ ўз қалонсолони иштирокчиёни ҷанг кам набуд...

Сокини дехаи Варғонзин Сайдорро бо сарвашин ҷанг бо иктиёри худ ба ҷанг равон шуд. Эркинҷон дода ба дунёи науҷӯшад, падараш дар ҷаҳони Ҳадиди Ҳамронона вағоғӣ кард. Модари яккадаст бо гурунагуви ташнигӣ шабҳоро рӯз мекард, барои ба воя расондани кӯдаки ноком, гармону сармо нағуфта, да заминӣ қаланд мезад, заминҳо низ мисли ормонҳои ўз бенкор буданд.

Ҳамин тавр Эркинҷон ба воя расид. Азобҳо, ки ўз дар ятими аз сар гузарон, ба ҳудаши Оഫаридгор аён буд.

Ўзълоҳони мактаб буд, ба мадараш бештар қумак мерасонд. Пас аз ҳатми мактаби миёна ба факултати забон ва адабиёти тоҷики Донишгоҳи давлатии Самарқанд дохили шуда, таърихи адабиёт ва забони тоҷикро хуб Ҷабор намуд, ки сатҳи забонидони ўз вакти сӯҳанрониши мӯяъян мегашт.

Ўз овони дошиҷӣ бисер рафиқу дӯст пайдо кард, ки то оҳири умр ба онҳо рафту омад дошт.

Эркинҷон дар категори академик Абдулғани Мирзоев, шоир Пӯлод Курбонов, профессор Намҷиддин Сайфиеv, Абдурашид Қодиров, Рӯзиқул Аҳмадов, муллум Даврон Шарипов яке аз симоҳои барҷаста, фарзанди мавриғатпарвари инсонодусти Варғонзин буд, ки барои рӯшиди маориф, таълими тарбияи насли наврас ҳидматҳои бузург кардааст.

Аз рӯйи фазилатҳои инсониву хислатҳои дарёнароҳаи Эркинҷонро ҳамронони замони худ бояд шуморид. Ўз солҳои 80-уми асрӣ гузашта нотарсона бар зидди сиё-

(Давомаш. Аввалиш дар шуморахои гузашта).

Дар меҳмонноҳона Пардапаҳлон, ҳамон рӯз, сұхбат дар бораи аслу одам ҳеле давом ёфта буд. Тоҷикпаклавони Дараи Ниҳону Пӯчӯрӣ аз қиссаҳои обнарасиде ёдвор мешуданд. Қиссаи аз ҳама ҷолиб қиссаи Аспи Танбал буд. Бале, аз асли танбали де(ҳ) бодомиён!..

Дар бораи он Раҳматуллоҳи асптоло (пираи Қиромбойи асптоло) гап мезад. Ба сӯз гудоз гап мезад. Пардапаҳлон бодикат ўро гӯш мекард. Меҳмонони тирмииз «ба дасторҳон ду кунед! Мо мезехем. Раҳ дур!» – гуфтанд.

– Шабро ҳамин ҷо мегузаронд! Одамдан бо иродат, рафтан бо иҷозат! – гуфт паҳлавон.

– Хо-о, меҳмонон узр доштаанд-дия, – гӯён Раҳматуллоҳи шӯҳ (аз Пӯчӯрӣ Боло) ғапшаро давом дод.

– Мехмононро дуо дода гусел намекунанд. Ҳуди меҳмонҳои бояд дуо ба дасторҳон карда ба ғигӯнӣ, ки «мо қам қардем, Ҳудо фароҷон гардонанд».

– Ҳа-ҳа-ҳа, – ҳанда баланд шуд дар меҳмонноҳон. Мехмонон ба соат менигаристанд.

– Бузкаширо дар ҷои моеҳӣ «бӯкӯрӣ» ҳам мономанд, – гуфт ақам Раҳматуллоҳ. – Ин одати қадимӣ аст. Даромадани паҳлавон байнҳо чанҷандозон ва садҳо аспи ғайдава мост, ки ҳар қас не! Барои ин дилу гурӯд бутун զозим, – бузкашиҳон моро дид, ба тақид гузашт Раҳматуллоҳи асптоло, – бъазме мардумон, баҳусус аврӯпоҷӣ «Оҳ, ҷаҳашт!» мегӯнд. Ва ҳол он ки ҳудашион ҳам гӯштуну муштаконҳои «ҷаҳаштбор» доранд. Мебинед, ки ним гӯштингирӣ, ним муштаконӣ, ним «дӯгу» (бо дасту по лагадзанӣ). Қадоме, ки зӯрошро гузаронад, ҳарифашро то мурданшататуку бекунад. Охир, вай одам-ку?! Ҳакамҳои берҳамро ҳам парвояшон дар фалак! Ин гуна «сабкат» гӯё «ҷаҳаштфак» наҳшад...

Аммо дар бузкашиҳои мосиҳаи Ҳудо... Томоми қоҷадоро риоя мекунанд, ки ба одаму аз осебе нарасад. Аз рӯйи адолат амал мекунанд. Зӯру тавонони худро дар

Дар ноҳияи Учӯргони вилояти Наманғон 46 мактаби миёна фаъолият мебарад.
23 ҳазору 390 нафар ҳонандагон ба маҳфилҳо, ки дар доираи лоҳиҳаи «90 рӯзи зарбдор» ташкил шудааст, иштиrok мекунанд. Дар давоми як мөн ҳонандагон ба 1378 фан ва маҳфилҳои эҷодӣ ва 378 сексияҳои спорти аъзо шуданд.

ИСТИРОҲАТ ПУРМАЗМУН МЕГУЗАРАД

Аз ҷумла, дар мактаби рақами 8-ум 681 нафар ҳонандагон ба 64 маҳфили касбу ҳудаҳои шуда ва 2 забономӯзӣ машгулӣ.

– Дар доираи лоҳиҳа дар маҳфили забони англиси иштиrok карда, ба дониши худро афзуданим, – мегӯяд Рӯҳшона Абдуқадҳорова, – ғайр аз ин, дар маҳфили

дӯзандагӣ низ иштиrok на муда, асбори ин касбу ҳуда карда истодаам. Барои ҳудаҳои шуда мустақилона курта дӯхта, ба мадарам нишон додам. Мадарам хеле ҳурсанд шуд.

**Шоҳида ДАМИНОВА,
мухбири «Овози тоҷик»
дар вилояти Наманғон.**

САЗОВОРИ НОМИ ХУД

Ҳар як ҷавон маънавияти хуб ва одобу аҳлоқи заруриро соҳиб бошад, албатта, нуғузу эҳтироми ходӣ пайдо мекунад. Дар ҳаёт ба ҷавононе вомеҳумерем, ки тавассути мансаб, ё ягон натиҷаҳои соҳиб шудан, рафтору кирдкорашон, дигар мешавад. Явне ба қибр дода мешаванд. Ин ҳолат на ҳар қасро ҳуҷоид. Баръакс, ононе ки хоккор ҳастанд, одобро риоя мекунанд, ба ҳуҷони ҳуд ҳуҷон зам мекунанд. Ин ғуна ҷавонон, ба қавле, «дидадарову ба дода ҷо шудаанд». Бояд ҳамин ҳел ҳам бошад. Солҳои оҳир ғуна ҷавонон, ҳуҷбонҳо, афзуда истодааст. Онҳо саъю талоҳ мемонанд, то дар ҷодиҳаи ҳаёт муносиб ба амали ҳуд по дошинаш.

Бузургмehr Раҷабов ҷавони 28-сола. Сокини дехаи Навободи ноҳияи Бӯқан вилояти Тоҷиканд. Ҷавонест, ки хоккориу фурӯтниро ба ҳуд шуда мешуданд. Мехнати ҳалолро дӯст медорад, ба қибр дода ӯз бегона аст. Дар ҷандагӣ ин мисръҳорро ҷон ҷадид меписанд:

«Аз гурудори манманӣ, ҳаргиш нашуд ҳосил мурод, Дасти саҳват баргуши, ғотиҳа аз ғирон талаб.

Бузургмehr ҷанде пеш саҳовори номи ҳуд дебонандаро исбот намуд. Ба қарибӣ даври вилятии қувваозмонӣ ва ҷаршии намуди армрестлин шуда гузашт. Бузургмehr, ки ба ҳуд бо-вайри дошт, дар ин озмун шир-

кат намуд. Барои ба даст овардани ҷойи якум талоҳ варзид ва комёб ҳам шуд. Бахт ба рӯйаш ҳандиду саҳовори ҷойи якум гардид. Аз рӯйи вазни 75 кг. голиби мутлақ гардид. Ин дастовард ба ҷавоне, ки аз деҳот асту бо меҳнати ҳалол ҳешин дингардиго пеш мебарад, натиҷаҳои бузург. Аз тарафи муассисаҳои даҳлор қарҳамони мосиҳаи мавҷуда, диглом ва дигар тӯҳфаҳо сазовор гардонаид шуд. Ин пирӯзиро ба Бузургмehr шодбош мегӯм.

**Сулаймон СОДИК,
омӯзгори мактаби рақами
9-уми ноҳияи Бӯқан
вилояти Тоҷиканд.**

**Рахмон ФАРМОНОВ,
доктори илмҳои таъриҳ,
профессори Донишгоҳи
иқтиносидӣ ҷаҳон ва дипломатия.**

Аз идора: дар ҳоле ки ин мақола ба ҷон мөнодӣ ҳам миёна шуда, ҳаҷар ҳамони замони ҳуд бояд шуморид. Ўз солҳои 80-уми асрӣ гузашта нотарсона бар зидди сиё-

майдон намоиш медиҳанд. Як ҳуди дидани паҳлавонони бузург ва аспҳои зебони шихаҳи ҷароғти ҳудаи онҳо ва ӯқобвор ба мэрри расидани «బӯз!» – ҷо қадар шавқоваранд! Қорномаи одаму аз ҳаловати дигар дорад-дӣ!

– Ҳамин ҷо нукта гузашт ўз ба суханаш.

– Ақа, – гуфт яке аз меҳмонон, – падари шумо Қиромбӯй аслан «асптоz» хисоб мебаранд ӯ «аспбӯz»?

– Аспбӯз, аспбӯз! Янне дӯстдори аспҳои нағӣ! – ҷаҷӯв гарданд ҳаҷора ҷанд қас баробар. Дар қадом як мансиз аз номбӯзардор гардад, ба ҳамон ҷоиҳои рафта, ба наҳашни нигоҳи ҳакарда, соҳибаш ҷанде, ки буғурсад.

– Ҳамон ҷо ҳамин ҷо мегузаронд! Одамдан бо иродат, рафтан бо иҷозат! – гуфт паҳлавон.

– Ҳо-о, меҳмонон узр доштаанд-дия, – гӯён Раҳматуллоҳи шӯҳ (аз Пӯчӯрӣ Боло) ғапшаро давом дод.

– Мехмононро дуо дода гусел намекунанд.

Ҳуди меҳмонҳои бояд дуо ба ҷаҳаштборҳои Ҳудо...

– Ҳа-ҳа-ҳа, – ҳанда баланд шуд дар меҳмонноҳон. Мехмонон ба соат менигаристанд.

– Бузкаширо дар ҷои моеҳӣ «бӯкӯрӣ» ҳам мономанд, – гуфт ақам Раҳматуллоҳ. – Ин одати қадимӣ аст. Даромадани паҳлавон байнҳо чанҷандозон ва садҳо аспи ғайдава мост, ки ҳар қас не! Барои ин дилу гурӯд бутун զозим, – бузкашиҳон моро дид, ба тақид гузашт Раҳматуллоҳи асптоло, – бъазме мардумон, баҳусус аврӯпоҷӣ «Оҳ, ҷаҳашт!» мегӯнд. Ва ҳол он ки ҳудашион ҳам гӯштуну муштаконҳои «ҷаҳаштбор» доранд. Мебинед, ки ним гӯштингирӣ, ним муштаконӣ, ним «дӯгу» (бо дасту по лагадзанӣ). Қадоме, ки зӯрошро гузаронад, ҳарифашро то мурданшататуку бекунад. Охир, вай одам-ку?! Ҳакамҳои берҳамро ҳам парвояшон дар фалак! Ин гуна «сабкат» гӯё «ҷаҳаштфак» наҳшад...

– Аммо дар бузкашиҳои мосиҳаи Ҳудо...

– Ҳа-ҳа-ҳа, – ҳанда баланд шуд дар меҳмонноҳон. Мехмонон ба соат менигаристанд.

– Бузкаширо дар ҷои моеҳӣ «бӯкӯрӣ» ҳам мономанд, – гуфт ақам Раҳматуллоҳ. – Ин одати қадимӣ аст. Даромадани паҳлавон байнҳо чанҷандозон ва садҳо аспи ғайдава мост, ки ҳар қас не! Барои ин дилу гурӯд бутун զозим, – бузкашиҳон моро дид, ба тақид гузашт Раҳматуллоҳи асптоло, – бъазме мардумон, баҳусус аврӯпоҷӣ «Оҳ, ҷаҳашт!» мегӯнд. Ва ҳол он ки ҳудашион ҳам гӯштуну муштаконҳои «ҷаҳаштбор» доранд. Мебинед, ки ним гӯштингирӣ, ним муштаконӣ, ним «дӯгу» (бо дасту по лагадзанӣ). Қадоме, ки зӯрошро гузаронад, ҳарифашро то мурданшататуку бекунад. Охир, вай одам-ку?! Ҳакамҳои берҳамро ҳам парвояшон дар фалак! Ин гуна «сабкат» гӯё «ҷаҳаштфак» наҳшад...

– Аммо дар бузкашиҳои мосиҳаи Ҳудо...

– Ҳа-ҳа-ҳа, – ҳанда баланд шуд дар меҳмонноҳон. Мехмонон ба соат менигаристанд.

– Бузкаширо дар ҷои моеҳӣ «бӯкӯрӣ» ҳам мономанд, – гуфт ақам Раҳматуллоҳ. – Ин одати қадимӣ аст. Даромадани паҳлавон байнҳо чанҷандозон ва садҳо аспи ғайдава мост, ки ҳар қас не! Барои ин дилу гурӯд бутун զозим, – бузкашиҳон моро дид, ба тақид гузашт Раҳматуллоҳи асптоло, – бъазме мардумон, баҳусус аврӯпоҷӣ «Оҳ, ҷаҳашт!» мегӯнд. Ва ҳол он ки ҳудашион ҳам гӯштуну муштаконҳои «ҷаҳаштбор» доранд. Мебинед, ки ним гӯштингирӣ, ним муштаконӣ, ним «дӯгу» (бо дасту по лагадзанӣ). Қадоме, ки зӯрошро гузаронад, ҳарифашро то мурданшататуку бекунад. Охир, вай одам-ку?! Ҳакамҳои берҳамро ҳам парвояшон дар фалак! Ин гуна «сабкат» гӯё «ҷаҳаштфак» наҳшад...

– Аммо дар бузкашиҳои мосиҳаи Ҳудо...

– Ҳа-ҳа-ҳа, – ҳанда баланд шуд дар меҳмонноҳон. Мехмонон ба соат менигаристанд.

– Бузкаширо дар ҷои моеҳӣ «бӯкӯрӣ» ҳам мономанд, – гуфт ақам Раҳматуллоҳ. – Ин одати қадимӣ аст. Даромадани паҳлавон байнҳо чанҷандозон ва садҳо аспи ғайдава мост, ки ҳар қас не! Барои ин дилу гурӯд бутун զозим, – бузкашиҳон моро дид, ба тақид

ВАТАН

Шомъято сахар донам, Ватан,
Сангি Соятю гухар донам, Ватан.
Химмати мардони майдони туро,
Дар баланди чун Лазар донам, Ватан.
Хар вачаб хоки гулфшини туро,
Чанноти ин баҳру бар донам, Ватан.
Дур монам з-аршу фаршат лаҳза,
Хешро беболу пар донам, Ватан.
Пайкари мардони майдони, ба ту
Баста худро чун чигар донам, Ватан.

ҲАРФ РЕЗИНУ
РАСАН НЕСТ

Суҳанро рӯ ба чон бошад, ба тан нест.
Суҳан н-ояд агар аз дил, суҳан нест.
Бинолад талҳ гах дар гулшани зист,
Суҳанвар гарчи худ мурғи чаман нест.
Макаш асло суҳанро бар дарозо,
Бидон, ки ҳарф резину расан нест.
Лугатдори бехин имл аст, дони,
Ки аз ин жарфтар як имлу фаршад.
Билӯшон ҳар чи хоҳӣ бар суҳан, лек
Варо зебанда чуз атлас, чакан нест.
Чи шеър аст он, бигӯ бу ман, чи шеър аст,
Ки дар он ишқи ин зебо Ватан нест.

БА МОДАРАМ

Ғаму ташвиши олам бар сари ту,
Дили пур аз муҳаббат дар бари ту.
Агар дарде биёзорад тани мо,
Шавӣ оташ, саропо даргир ту.
Зани ҳамсоя чун нолида ояд,
Шавад ҳамдарди ў чаҳми тари ту.
Ҳама ҳамдехагонро дўст дони,
Бигунҷад пиру барно дар бари ту.
Аё модар, дар олам беназири,
Ба ҷашмам тўтий хоки дари ту.

Равшани МУЪМИН,
вилояти ФАРГОНА.

Хошим ГАДО:

МАН НАВИШТАНРО НАВ ОҒОЗ КАРДАМ!

Одатан мо ба дидорбинини бузургон меравем ва аз рӯзгорашон менависем. Вале ин дафха Ҳунарпешаи ҳалқии Иттиҳоди Шӯравӣ, доранди Ҷоизаи давлатии ба номи Рӯдакӣ, актёр, режиссёр, нависанд, профессор Хошим Гадо ба аёдати мо омад.

Ҳошим Гадо ҳамеша бо ҳаёҳӯй ва ҳангом меояд, вале ин дафҳа ором буд.

– Чой, ҳаҳва, об? Чи меҳоҳед? – пурсидам аз ўз.

– Мехоҳамро гӯш кунӣ, – гуфт ў ба кофтаи ҷузвонашон оғоз кард.

Ҳамоно ҳарф намезад ва қитоби нашаро рӯйи миз гузашт:

Ҳошим Гадо, КОЛОСС... 1000 том.

– Ваҳ, оли! Рекорд гузаштед, – гуфтам ва қитобро ба даст гирифта, ба варақ задан шурӯй кардам.

Аз дастам гирифта гуфт:

– Ман, қи рафтам, байд мөхонӣ.

Ва ба ҷамъ оварданди чизу ҷорааш оғоз кард. Ачиб аст Ҳошим Гадо.

Бузургон вижагиҳои худро доранд.

Ҳамисуниско нест.

Як дўстам рӯйе дар бораи Ҳошим Гадо суюлҳои зиёде ба ман дод, ки ҳозир бо дидани ин ҳунарманди но-

такорор ва ба даст гирифтани ҷилди ҳазоруми осораши, ба ёдам омад.

Пурсид:

– Ҳошим Гадо қист?

Посуҳ додам:

– У актёри бузургу беназири тоҷик аст! Дар театр беш аз 150 ва дар кино беш аз 50 нақш оғаридааст.

Суҳроб, Фердинанд, Гамлет, Ҳлестаков, Имомали Сомонӣ, Эдип аз беҳтарин нақшҳои оғаридаи ў ҳастанд. Эдип оғаридаи ў ҳамониши «Шоҳ Эдип»-и Софолӣ дар ҳунари ҷаҳонӣ назир надоштааст. Инро ҳунаршиносону ҳунармандон этилторӣ кардаанд. Суҳробашро аз филими «Рустам ва Суҳроб» ба ёд биёред. Магар ў бузург нест?

Боз суюл мекунад:

– Ҳошим Гадо чи меҳоҳад?

– Ҳошим Гадо ҳеч чиз намоҳоҳад.

Ў факат меҳоҳад, ки шунидча шавад.

– Ҳошим Гадо чи гӯфтан меҳоҳад?

– Эҷодкорони олам – Софолӣ, Шекспир, Рӯдакӣ, Мавлавӣ, Пушкин, Толстой чи гӯфтан меҳоҳаданд?

Ҳошим Гадо ҳам монандро гӯфтан меҳоҳад.

– Ҳошим Гадо чаро китоб мена-

висад?

– Ҷун дигар имкони нақшофарӣ ва коргардонӣ надорад, дардашро ба васили нашиштан изҳор мекунад.

– Ҳошим Гадо чӣ дард дорад, ки ин қадар аз дард мегӯй?

– Дарди эҷодкорро ту нафемахӣ. Ҳамаи эҷодкорони олам ҷунинанд, дарди башар дарди онҳост.

– Ҳошим Гадо чӣ менивасид?

– Бардоштҳояшро аз зиндагӣ.

– Ҳошим Гадо чаро китоб мефурӯшад?

– Ҳудаш ба ин суюл борҳо посух доадаст: дехқон картошка мекорад, ҳосилашро ба бозор мебарорад, ман-китоб менивасим, маҳсулҳои заҳматматори мекорӯшам.

– Ҳошим Гадоро дар роҳ дидам, бо ман анҷак субҳат кард, ҳеч чиз на-ғаҳмидам.

– Ҳошим Гадо бисер бароъӣ буд.

– Бале, ў вулқон аст! Но Ҳошим Гадо субҳат кардан бисер душвор.

Ўроғҳоидан боз душвортар. Рӯҳи ў дар пайкараш намеъунчад, бинобар ин, бекарор аст.

Ва қоқсан, Ҳошим Гадо бисер бе-

қарор аст. Ҳоло ҳам ҷузвонашро

ҷамъ карду рафтани шуд.

– Ҳошим Гадо чаро китоб мена-

висад?

– Ҳошим Гадо дар роҳ дидам, бо ман анҷак субҳат кард, ҳеч чиз на-ғаҳмидам.

– Ҳошим Гадо бисер бароъӣ буд.

– Бале, ў вулқон аст! Но Ҳошим Гадо субҳат кардан бисер душвор.

Ўроғҳоидан боз душвортар. Рӯҳи ў дар пайкараш намеъунчад, бинобар ин, бекарор аст.

Ва қоқсан, Ҳошим Гадо бисер бе-

қарор аст. Ҳоло ҳам ҷузвонашро

ҷамъ карду рафтани шуд.

– Ҳошим Гадо чаро китоб мена-

висад?

– Ҳошим Гадо дар роҳ дидам, бо ман анҷак субҳат кард, ҳеч чиз на-ғаҳмидам.

– Ҳошим Гадо бисер бароъӣ буд.

– Бале, ў вулқон аст! Но Ҳошим Гадо субҳат кардан бисер душвор.

Ўроғҳоидан боз душвортар. Рӯҳи ў дар пайкараш намеъунчад, бинобар ин, бекарор аст.

Ва қоқсан, Ҳошим Гадо бисер бе-

қарор аст. Ҳоло ҳам ҷузвонашро

ҷамъ карду рафтани шуд.

– Ҳошим Гадо чаро китоб мена-

висад?

– Ҳошим Гадо дар роҳ дидам, бо ман анҷак субҳат кард, ҳеч чиз на-ғаҳмидам.

– Ҳошим Гадо бисер бароъӣ буд.

– Бале, ў вулқон аст! Но Ҳошим Гадо субҳат кардан бисер душвор.

Ўроғҳоидан боз душвортар. Рӯҳи ў дар пайкараш намеъунчад, бинобар ин, бекарор аст.

Ва қоқсан, Ҳошим Гадо бисер бе-

қарор аст. Ҳоло ҳам ҷузвонашро

ҷамъ карду рафтани шуд.

– Ҳошим Гадо чаро китоб мена-

висад?

– Ҳошим Гадо дар роҳ дидам, бо ман анҷак субҳат кард, ҳеч чиз на-ғаҳмидам.

– Ҳошим Гадо бисер бароъӣ буд.

– Бале, ў вулқон аст! Но Ҳошим Гадо субҳат кардан бисер душвор.

Ўроғҳоидан боз душвортар. Рӯҳи ў дар пайкараш намеъунчад, бинобар ин, бекарор аст.

Ва қоқсан, Ҳошим Гадо бисер бе-

қарор аст. Ҳоло ҳам ҷузвонашро

ҷамъ карду рафтани шуд.

– Ҳошим Гадо чаро китоб мена-

висад?

– Ҳошим Гадо дар роҳ дидам, бо ман анҷак субҳат кард, ҳеч чиз на-ғаҳмидам.

– Ҳошим Гадо бисер бароъӣ буд.

– Бале, ў вулқон аст! Но Ҳошим Гадо субҳат кардан бисер душвор.

Ўроғҳоидан боз душвортар. Рӯҳи ў дар пайкараш намеъунчад, бинобар ин, бекарор аст.

Ва қоқсан, Ҳошим Гадо бисер бе-

қарор аст. Ҳоло ҳам ҷузвонашро

ҷамъ карду рафтани шуд.

– Ҳошим Гадо чаро китоб мена-

висад?

– Ҳошим Гадо дар роҳ дидам, бо ман анҷак субҳат кард, ҳеч чиз на-ғаҳмидам.

– Ҳошим Гадо бисер бароъӣ буд.

– Бале, ў вулқон аст! Но Ҳошим Гадо субҳат кардан бисер душвор.

Ўроғҳоидан боз душвортар. Рӯҳи ў дар пайкараш намеъунчад, бинобар ин, бекарор аст.

Ва қоқсан, Ҳошим Гадо бисер бе-

қарор аст. Ҳоло ҳам ҷузвонашро

ҷамъ карду рафтани шуд.

– Ҳошим Гадо чаро китоб мена-

висад?

– Ҳошим Гадо дар роҳ дидам, бо ман анҷак субҳат кард, ҳеч чиз на-ғаҳмидам.

– Ҳошим Гадо бисер бароъӣ буд.

– Бале, ў вулқон аст! Но Ҳошим Гадо субҳат кардан бисер душвор.

Ўроғҳоидан боз душвортар. Рӯҳи ў дар пайкараш намеъунчад, бинобар ин, бекарор аст.

Ва қоқсан, Ҳошим Гадо бисер бе-

қарор аст. Ҳоло ҳам ҷузвонашро

ҷамъ карду рафтани шуд.

– Ҳошим Гадо чаро китоб мена-

висад?